

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

5. De 7. misericordijs Dei expendendis ad contritionem excitandam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

III. Intuere, & admirare hinc abyssalem, & gratuitam misericordiam Dei, quod te præ tam multis alijs melioribus & gratioribus, ex mero beneplacito suo, absque vlllo merito tuo, tam peculiaribus gratijs ornare ab æterno decreuerit, & in tempore ornârit, licet præuideret tuam tantam ingratitude & tepiditate. Inde abyssalem indignitatem, & incomprehensibilem stupiditatem tuam, quod tam luculento gratuiti amoris Dei Creatoris & Saluatoris tui erga te incendio ad feruenter redamandum necdum accendaris, necdum ad deflendam insensibilitatem obdurati cordis tui mouearis.

De septem misericordijs Dei expendendis ad excitandam contritionem.

V.

I. **P**ercurre septem misericordias Domini à D. Bernardo insinuatæ sermone de 7. panibus, & dispice quàm peculiariter eas tibi tam indigno gratis exhibere ab æterno decreuerit, & in tempore exhibuerit. Sunt autem hæ:
1. Præseruatio à multis peccatis, in quæ
L inci-

incidisses, & nunc incideres, nisi peculiari gratia præservatus fuisses, & nunc etiam præservareris. 2. Longanimitas Dei in tot admissis misericorditer hucusque tolerandis, non statim pro merito puniendis. 3. Paterna inuitatio & existimatio ad pœnitentiam. 4. Benigna susceptio pœnitentiæ, quantumvis imperfectæ. 5. Efficax voluntas emendationis. 6. Gratia bonæ conseruationis. 7. Spes firma perseuerantiæ & gloriæ ex peculiari benignitate concessa. Quam indignum tam misericordem Patrem toties, tam temerè, & proteruè offendere, tot tantisque miserationibus eius abutendo, tot mala pro tot bonis reddendo? His ponderatis affectus contritionis prolixius exercendus.

II. Pondera singularum istarum misericordiarum Domini præminentiam, per singulas discurrendo, quam singulæ in se eximiæ sūt, cum à summa bonitate Dei ad finem sublimissimum gratiæ & gloriæ, ex gratuita dilectione communicentur: quam tibi necessariæ, sine quibus æternum perijsses: quam vtilis, à quibus omnis tua spes gratiæ & gloriæ dependet.

III. Quam eximio gratitudinis, amoris,

ris, compunctionis, zeli Deo perfecte placendi affectu his misericordijs vti fuerint, seque ad continuum in via perfectionis progressum extimularint tot Sancti easdem in se experti? imò quàm benè feruenterque totalij peccatores vterentur, si illis, vti tibi, tam congruè largiterque offerrentur? Quam æquum ergo foret, vt vel nunc tandem toto corde exclamares: *Miserationum Domini recordabor. Et: Misericordias Domini in aeternum cantabo, Dixi nunc cœpi.* Isa. 63. Ps. 76.

De ijs, quæ Christus fecit & passus est pro nostris peccatis expiandis. VI.

I. **E**Xpende quot, quantasque lacrymas Christus Dominus pro nostris peccatis diluendis profuderit, non solum in infantia, in suscitatione Lazari, in ingressu Ierusalem, ante passionem, in cruce cum lacrymis & clamore valido orans expiransque, sed tota insuper vita, & quidem creberri-
 mè: quot, quàm diuinos affectus perfectissimæ compunctionis, de tot horrendis totius humani generis sceleribus, quæ suis humeris imposta in se expianda suscepit, à primo Incarnatio-